

Ezt az oldalt gépi fordítással [\[Link\]](#) fordították le. A gépi fordításokban előfordulhatnak az egyértelműséget és a pontosságot potenciálisan csökkentő hibák; az ombudsman nem vállal felelősséget az esetleges eltérésekért. A legmegbízhatóbb és jogilag korrekt tájékoztatásért olvassa el a fenti linken található, angol nyelvű forrásverziót. Bővebb információért tekintse meg [nyelvi és fordítási politikánkat \[Link\]](#).

Az európai ombudsman határozata az Európai Bizottsággal szemben benyújtott 676/2008/RT sz. panasz kivizsgálásának lezárásáról

Határozat

Ügy 676/2008/RT - **Vizsgálat megindítása** 28/03/2008 - **Ajánlás** 27/10/2008 - **Külön jelentés** 28/03/2008 - **Határozat** 07/07/2010

A panaszos a környezetvédelem területén tevékenykedő nem kormányzati szervezet. 2007. március 1-jén hozzáférést kért a Bizottságtól a Bizottság és a gépjárműgyártók képviselői között tartott találkozókkal kapcsolatos információkhoz és dokumentumokhoz, amelyek során megvitatták a Bizottságnak a személygépkocsik szén-dioxid-kibocsátásával kapcsolatos megközelítését. A Bizottság csak részleges hozzáférést biztosított a kért dokumentumokhoz. Megtagadta a Porsche AG által Verheugen korábbi alelnöknek küldött három levélhez való hozzáférést, azzal érvelve, hogy azok hozzáférhetővé tétele sértené a Porsche AG kereskedelmi érdekeinek védelmét.

A panaszos nem elégedett a Bizottság álláspontjával, ezért az ombudsmanhoz fordult.

Az ombudsman vizsgálata során a Bizottság fenntartotta álláspontját. Az érintett dokumentumok vizsgálatát követően az ombudsman 2008. október 27-én ajánlástervezetet nyújtott be a Bizottsághoz, amely szerint teljes egészében hozzáférést kell biztosítani a Porsche AG által Verheugen volt alelnöknek küldött három levélhez, vagy mérlegelnie kell azok részleges nyilvánosságra hozatalát.

A Bizottság csak 2010. március 11-én, azaz majdnem 15 hónappal az ombudsman által az EUMSZ 228. cikkével összhangban meghatározott három hónapos határidő után válaszolt az ombudsman ajánlástervezetére. Időközben az ombudsman különjelentést nyújtott be a Parlamentnek arról, hogy a Bizottság a fent említett határidőn belül nem válaszolt ajánlástervezetére.

Válaszában a Bizottság elfogadta Verheugen volt alelnöknek a Porsche AG három leveléhez



való részleges hozzáférést. Úgy vélte azonban, hogy a nem nyilvánosságra hozott alkatrészek a Porsche AG kereskedelmi érdekeinek védelmére vonatkozó kivétel hatálya alá tartoznak.

Az ombudsman úgy ítélte meg, hogy a Bizottság nem adott meggyőző kiegészítő magyarázatot az ügy egyes tényállásaira vonatkozóan annak érdekében, hogy indokolja az érintett dokumentumok csak részleges hozzáférhetővé tételére vonatkozó döntését. Ezért úgy vélte, hogy a Bizottság hivatali visszasságot követett el azáltal, hogy nem indokolta megfelelően, hogy miért tagadta meg a Porsche AG korábbi alelnökhöz, Verheugen korábbi alelnökhöz intézett három leveléhez való hozzáférést. Az ombudsman ezzel kapcsolatban kritikai észrevételt tett.

A PANASZ HÁTTERÉRŐL

1. A panaszos a környezetvédelem területén tevékenykedő nem kormányzati szervezet. 2007. március 1-jén a Bizottságtól hozzáférést kért a Vállalkozáspolitikai és Ipari Főigazgatóság és Verheugen korábbi alelnök birtokában lévő információkhoz és dokumentumokhoz. A kért információk és dokumentumok a Bizottság és a gépjárműgyártók képviselői közötti találkozókra vonatkoztak, amelyek során megvitatták a Bizottságnak a személygépkocsik szén-dioxid-kibocsátására vonatkozó 2006. január 1-jei megközelítését. A Bizottság csak részleges hozzáférést biztosított a kért dokumentumokhoz.

2. 2007. június 25-én az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 2001. május 31-i 1049/2001/EK rendelet (a továbbiakban: 1049/2001/EK rendelet) 7. cikkének második bekezdése [1] alapján a panaszos megerősítő kérelmet nyújtott be a Bizottsághoz, amely 2007. augusztus 9-én válaszolt.

3. A Bizottság tájékoztatta a panaszost, hogy annak értékeléséhez, hogy az 1049/2001/EK rendelet 4. cikkének (1) bekezdésében [2] vagy 4. cikkének (2) bekezdésében [3] előírt hozzáférési jog alóli kivétel alkalmazandó-e az említett levelek tartalmára, konzultálnia kell a szerzőkkel [4], amelyeket Verheugen volt alelnök különböző autógyártóktól kapott. Jelezte, hogy e konzultációt követően hozzáférést biztosítana a panaszos számára minden olyan levélhez, amelyre nem vonatkoztak a fent említett kivételek.

4. 2007. november 14-én a Bizottság arról tájékoztatta a panaszost, hogy az érintett levelek közül 15 nem képez kivételt a hozzáférési jog alól. A panaszos ezért hozzáférést kapott ezekhez a levelekhez. A Bizottság azonban megtagadta a Porsche AG által Verheugen volt alelnöknek küldött három levélhez való hozzáférést. Ennek során határozatát az 1049/2001/EK rendelet [5] 4. cikke (2) bekezdésének első albekezdésében foglalt kivételre alapította, nevezetesen arra, hogy azok hozzáférhetővé tétele sértené a vállalat kereskedelmi érdekeinek védelmét.

A VIZSGÁLAT TÁRGYA



5. A panaszos azt állította, hogy a Bizottság:

- az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első albekezdése alapján tévesen tagadta meg a Porsche AG leveleihez való hozzáférést; és
- az 1049/2001/EK rendelet [6] 4. cikkének (6) bekezdése alapján tévesen tagadta meg a Porsche AG leveleihez való részleges hozzáférést.

A panaszos azt kérte, hogy a Bizottság teljes egészében hozzáférést biztosítson számára a kért levelekhez.

A VIZSGÁLAT

6. A panaszt 2008. május 31-ig továbbították a Bizottsághoz azzal a kéréssel, hogy annak tartalmát illetően véleményezzenek. A Bizottság az időtartam meghosszabbítását kérte, amelyet 2008. június 30-ig engedélyeztek. A Bizottság véleményét a kézhezvételt követően továbbították a panaszosnak észrevételei megtételére való felkéréssel. A panaszos 2008. szeptember 4-én nyújtotta be észrevételeit.

7. 2008. szeptember 25-én az ombudsman alapokmánya 3. cikke (2) bekezdésének megfelelően az ombudsman szolgálatai a Bizottság helyiségeiben megvizsgálták a panaszos által hivatkozott dokumentumokat.

8. A vizsgálati jelentés másolatát mind a panaszosnak, mind a Bizottságnak megküldték.

9. 2008. október 27-én az ombudsman ajánlástervezetet nyújtott be a Bizottsághoz.

10. Az ombudsman által az ajánlástervezetre való válaszadásra meghatározott eredeti határidőt követő hat hónap során a Bizottság ismételten kérte e határidő meghosszabbítását. A Bizottság kijelentette, hogy tudatában van annak, hogy nem halaszthatja el határozatlan ideig az ombudsman ajánlástervezetére adott válaszát, de inkább kimeríti a harmadik féllel (Porsche AG) való megállapodás valamennyi lehetőségét, ahelyett, hogy egyszerűen „*megerősítene azon döntését, hogy nem hozza nyilvánosságra a dokumentumokat*”. Az ombudsman minden határidő-hosszabbítás iránti kérelmét megadta a Bizottságnak.

11. 2009. szeptember 30-án a Bizottság levelet küldött az ombudsmannak, amelyben jelezte, hogy úgy határozott, hogy részleges hozzáférést biztosít a három levélhez, és ezért a dokumentumok szerkesztett változatait hozta létre. A Bizottság benyújtotta a Porsche AG-hoz való részleges hozzáférés engedélyezésére irányuló javaslatát. Ez utóbbi azonban nem tájékoztatta a Bizottságot az üggyel kapcsolatos véleményéről.

12. 2009. október 27-én a Bizottság szolgálatai egyértelművé tették, hogy „*a három levél közzétételi eljárása 2009. november közepéig nem folytatható*”. A Bizottság továbbá kijelentette, hogy amennyiben úgy kívánja, az ombudsman rendelkezésére bocsáthatja a Porsche részére küldendő értesítő levél másolatát.



13. 2009. november 9-én az ombudsman újabb levelet küldött a Bizottságnak, amelyben i. a Bizottság által a Porsche AG-nak megküldött értesítő levél másolatát, valamint ii. a Bizottság által a vonatkozó levelekhez való hozzáférés biztosítása érdekében indított eljárás eredményéről szóló tájékoztatást kért.

14. 2009. december 4-én a Bizottság azt válaszolta, hogy i. a bejelentő levelet hamarosan megküldik a Porsche AG-nak, és ii. a bejelentő levél másolatát megküldik az ombudsmannak. E tekintetben ismét kapcsolatba léptek a Bizottsággal, de úgy tűnt, hogy 2009. december 15-ig a Porsche részére küldött értesítő levelet még mindig nem küldték ki.

15. Ezért 2010. február 24-én az ombudsman különjelentést nyújtott be a Parlamentnek, amelyben ismertette megállapításait, nevezetesen azt, hogy az ajánlástervezetre adott válaszában késleltetéssel, valamint azáltal, hogy elmulasztotta a Porsche AG tájékoztatására vonatkozó kötelezettségének teljesítését, megsértette az Európai Unióról szóló szerződés [7] 13. cikkének (2) bekezdésében előírt azon kötelezettségét, hogy vizsgálata során jóhiszeműen és jóhiszeműen működjön együtt vele [8] .

16. 2010. március 11-én a Bizottság megküldte válaszát az ombudsman ajánlástervezetére, amelyet észrevételek benyújtására való felkéréssel továbbítottak a panaszosnak. 2010. május 6-án a panaszos benyújtotta észrevételeit.

AZ OMBUDSMAN ELEMZÉSE ÉS KÖVETKEZTETÉSEI

A. A vonatkozó dokumentumokhoz és a kapcsolódó kérelemhez való hozzáférés megtagadására vonatkozó állítás

Az ombudsmanhoz eredetileg benyújtott érvek

17. A panaszos azt állította, hogy a Bizottság tévesen utasította el i. a Porsche AG leveleihez való hozzáférést az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első francia bekezdése alapján, és ii. a Porsche AG leveleihez való részleges hozzáférést az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (6) bekezdése alapján. Azt is kérte, hogy a Bizottság teljes egészében hozzáférést biztosítson számára a kért levelekhez.

18. A panaszos azzal érvelt, hogy a Bizottság nem adott részletes magyarázatot a Porsche AG kereskedelmi érdekeire vonatkozóan, és nem vette figyelembe a közzétételhez fűződő nyomós közérdeket.

19. Véleményében a Bizottság azzal érvelt, hogy a szóban forgó három levél részletezte a Porsche AG „különleges helyzetét a gépjárműpiacon”. A Bizottság ezt követően kijelentette, hogy a levelek tartalmára vonatkozóan nem tud további részleteket közölni anélkül, hogy felfedné azok tartalmát. Arra a következtetésre jutott, hogy a levelek nyilvánosságra hozatala



sértené a Porsche AG kereskedelmi érdekeinek védelmét.

20. Ezenkívül a Bizottság rámutatott, hogy ténylegesen elvégezte a „közérdek vizsgálatát”, és arra a következtetésre jutott, hogy a Porsche AG kereskedelmi érdekei meghaladják a levelek közzétételéhez fűződő közérdeket. Részleges hozzáférést nem lehetett biztosítani, mivel a levelek nem tartalmaztak olyan részeket, amelyeket a Porsche AG kereskedelmi érdekeinek sérelme nélkül lehetett volna nyilvánosságra hozni.

A dokumentumok ombudsman általi vizsgálata

21. Az ombudsman szolgálatai meglátogatták a Bizottság helyiségeit, és megvizsgálták a következő dokumentumokat, amelyeket a Bizottság bizalmasnak tekintett:

i) Wiedeking úrnak, a Porsche AG elnökének 2005. november 28-i levele és mellékletei Verheugen alelnökhöz.

(II) Wiedeking úr Verheugen alelnökhöz intézett 2006. december 15-i levele.

(III) A Porsche AG 2007. február 2-i levele, amely továbbítja a Wiedeking úr által küldött levelek másolatát Merkel kancellárnak, Barroso elnöknek és Wallström alelnöknek.

iv. E-mailek cseréje a Bizottság és a Porsche AG között, amelyben a Bizottság arról tájékoztatta a Porsche AG-t, hogy nem kívánja nyilvánosságra hozni a fenti leveleket.

Az ombudsman ajánlástervezethez vezető értékelése

22. Az 1049/2001/EK rendelet 1. cikkének a) pontja úgy rendelkezik, hogy e rendelet célja a Tanács, az Európai Parlament és a Bizottság birtokában lévő dokumentumokhoz való lehető legszélesebb körű hozzáférés biztosítása. A közösségi bíróságok állandó ítélkezési gyakorlata szerint az ezen elv alóli kivételeket szigorúan kell értelmezni.

23. A dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelem feldolgozása érdekében a Bizottságnak követnie kell az alábbiakban ismertetett értékelési sorrendet [9], és meg kell vizsgálnia, hogy:

a kért dokumentum az 1049/2001 rendelet 4. cikkében előírt kivételek egyikének hatálya alá tartozik;

a dokumentum hozzáférhetővé tétele konkrétan és ténylegesen veszélyeztetné a védett érdeket;

a nyilvánosságra hozatalhoz nem fűződik nyomós közérdek; és

a védelem szükségessége a szóban forgó dokumentum egészére vonatkozik.

24. A Bizottság az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első francia bekezdése



alapján megtagadta a panaszos számára a Porsche AG három leveléhez való hozzáférést. E rendelkezés értelmében „[a]z intézmények megtagadják a dokumentumhoz való hozzáférést, ha a közzététel sértené valamely természetes vagy jogi személy kereskedelmi érdekeinek védelmét, beleértve a szellemi tulajdont is [...]”.

25. A Porsche AG három levelét akkor írták, amikor a Bizottság konzultált a személygépkocsik szén-dioxid-kibocsátásának csökkentésére irányuló közösségi stratégia felülvizsgálatáról. Ezért valószínű volt, hogy a három levél tartalmaz információkat a Porsche AG üzleti kapcsolatairól. Következésképpen a Bizottság azokat az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első francia bekezdésében előírt kivétel hatálya alá tartozónak tekinthette volna.

26. E tekintetben az ombudsman megvizsgálta, hogy a vonatkozó dokumentumokban szereplő információk valóban annyira érzékenyek voltak-e, hogy azok hozzáférhetővé tétele súlyosan érintené a Porsche AG kereskedelmi érdekeit.

27. A Bizottság egyetlen konkrét utalása a levelek tartalmára az volt, hogy „*ezekben a levelekben a Porsche AG kifejtette konkrét álláspontját a gépjárműpiacon*”.

28. Ez észszerűen értelmezhető úgy, hogy a Porsche AG tag értelemben vett kereskedelmi érdekeire vonatkozik, beleértve piaci részesedését is; kereskedelmi stratégiája; ipari, pénzügyi, banki vagy kereskedelmi adatok, beleértve a társaság üzleti kapcsolataira vagy szerződéseire vonatkozó információkat; a költségek felmérésének módszerei; és a cég know-how-ja.

29. A dokumentumok ombudsman általi vizsgálata megállapította, hogy ezek a levelek és/vagy mellékleteik nem kizárólag a fent ismertetett védett kereskedelmi érdekekre vonatkoznak. Ezenkívül nem zárható ki, hogy a levelekben szereplő információk egy része már nyilvánosan hozzáférhető volt, akár maga a társaság, akár más jogalanyok, mint például az ágazat illetékes nemzeti hatóságai, vagy akár a gépjárműiparral foglalkozó szakkiadványok révén.

30. E tekintetben az ombudsman alapokmányának 4. cikkének (1) bekezdése kimondja, hogy az ombudsman és alkalmazottai „*nem hozhatnak nyilvánosságra olyan információkat vagy dokumentumokat, amelyeket vizsgálataik során szereztek be*”. Az ombudsman ezért nem hivatkozhat az intézmény által bizalmasnak ítélt dokumentumokra, illetve nem hivatkozhat azokra oly módon, hogy azok tartalmát nyilvánosságra lehessen hozni.

31. Még ha a levelek pontosan a fenti 28. pontban ismertetett információkat tartalmaznák is, ez a tény önmagában nem feltétlenül jelenti azt, hogy azok hozzáférhetővé tétele konkrétan és ténylegesen sértené a Porsche AG kereskedelmi érdekeit. Amint azt az Elsőfokú Bíróság (jelenleg a Törvényszék) egy közelmúltbeli ítéletében [10] megállapította, ha a társaságra és üzleti kapcsolataira vonatkozó valamennyi információt úgy tekintenék, mint amely az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első francia bekezdése értelmében a kereskedelmi érdekek védelme alá tartozik, nem érvényesül az az általános elv, amely szerint a nyilvánosság számára a lehető legszélesebb körű hozzáférést kell biztosítani az intézmények birtokában lévő dokumentumokhoz.



32. A Bizottság pusztá utalása a Porsche AG *gépjárműpiacon fennálló „különleges helyzetére”*, amelyet az ügy egyedi tényállására való más utalás nem támasztott alá, nem volt elegendő annak megállapításához, hogy az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első francia bekezdésében foglalt kivétel alkalmazandó.

33. Az ombudsman ezért úgy ítélte meg, hogy a Bizottság nem bizonyította, hogy a vonatkozó dokumentumok hozzáférhetővé tétele konkrétan és ténylegesen sértené a Porsche AG kereskedelmi érdekeit. Ezenkívül az ombudsmant nem győzte meg a Bizottság azon érve, amely szerint a részleges hozzáférés, ha engedélyezik, szükségszerűen sértené a Porsche AG kereskedelmi érdekeit.

34. Ha a Bizottság szándéka az volt, hogy támogassa a hozzáférés megtagadását azáltal (és az ombudsmannak a helyszíni vizsgálat során a fenti iv. pontban említett releváns dokumentumok bemutatásával), hogy maga a Porsche AG kérte, hogy ne hozza nyilvánosságra a leveleket, az ombudsman rámutat arra, hogy a közösségi ítélkezési gyakorlat szerint a dokumentum szerzője által az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (4) bekezdésében előírt konzultáció keretében kifejtett álláspontok nem kötelezőek a Bizottságra [11]. A Porsche AG kérelme ellenére a Bizottság továbbra is köteles volt saját értékelést végezni az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (1) vagy (2) bekezdésében előírt kivételek alkalmazhatóságát illetően.

35. A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján nem lehetett megállapítani, hogy a Bizottság elvégezte-e a közérdek vizsgálatát. Mindazonáltal a fenti 23. ponttal összefüggésben értelmezett 33. pontban foglalt megállapításokra tekintettel nem szükséges megvizsgálni, hogy fennáll-e a hozzáférhetővé tételhez fűződő nyomós közérdek.

36. A fenti megfontolások fényében az ombudsman arra a következtetésre jutott, hogy a Bizottság az 1049/2001/EK rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első francia bekezdése és 4. cikkének (6) bekezdése alapján tévesen tagadta meg a Porsche AG három leveléhez való hozzáférést. Ez hivatali visszasság volt. Ezért az alapokmánya 3. cikkének (6) bekezdésével összhangban ajánlástervezetet nyújtott be a Bizottsághoz. Ez az ajánlástervezet az alábbiakban az „*Ajánlástervezet*” cím alatt kerül bemutatásra.

Ajánlástervezet

„A Bizottságnak teljes egészében hozzáférést kell biztosítania a Porsche AG által Verheugen alelnöknek küldött három levélhez, vagy fontolóra kell vennie azok részleges nyilvánosságra hozatalát.”

Az ombudsmanhoz az ajánlástervezet után benyújtott érvek

37. Az ombudsman ajánlástervezetére adott válaszában a Bizottság kijelentette, hogy úgy határozott, hogy részleges hozzáférést biztosít Verheugen volt alelnöknek a Porsche AG három leveléhez, és csatolta az említett levelek másolatát, amelyekben bizonyos információkat kihagytak. A Bizottság kifejtette, hogy 2010. január 11-i levelében tájékoztatta a Porsche AG-t a három levél részleges közzétételére irányuló szándékáról. 2010. március 5-én a Porsche AG



e-mailben tájékoztatta a Bizottságot, hogy elfogadta a részleges nyilvánosságra hozatalra vonatkozó javaslatát.

38. Végezetül a Bizottság sajnálatát fejezte ki amiatt, hogy jelentős késedelemmel reagált az ombudsman ajánlástervezetére. E tekintetben kifejtette, hogy a jelen ügy volt az első, amelyben az ombudsman azt ajánlotta a Bizottságnak, hogy bírálja el a harmadik fél dokumentumok hozzáférhetővé tételével szembeni kifogását. A Bizottság kifejtette, hogy a válasz késedelmet szenvedett azon erőfeszítései miatt, amelyeket a Porsche AG-val a részleges nyilvánosságra hozatalról való megállapodás érdekében tett annak érdekében, hogy elkerülje a szükségtelen jogvitákat.

39. A Bizottság válaszával kapcsolatos észrevételeiben a panaszos rámutatott, hogy a Bizottságnak teljes körű hozzáférést kell biztosítania a Porsche AG három leveléhez.

Az ombudsman értékelése az ajánlástervezetét követően

40. Az ombudsman értelmezése szerint a Bizottság az 1049/2001/EK rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első albekezdése alapján teljes egészében megtagadta a Verheugen korábbi alelnöknek címzett három Porsche AG levélhez való hozzáférést.

41. Eredeti véleményében és az ombudsman ajánlástervezetére adott késedelmes válaszában azonban a Bizottság nem adott olyan magyarázatot az ügy egyedi tényállására vonatkozóan, amely indokolhatná a fenti kivételnek a törölt bekezdésekre való alkalmazását. Amint az a fenti 33. pontban említésre került, a Bizottság nem bizonyította, hogy a releváns dokumentumok teljes körű hozzáférhetővé tétele konkrétan és ténylegesen sértené a Porsche AG kereskedelmi érdekeit.

42. Az ombudsman emlékeztet arra, hogy az 1049/2001/EK rendelet elvben előírja a bizottsági dokumentumokhoz való hozzáférés jogát, és hogy a hozzáférés megtagadására vonatkozó határozat csak akkor érvényes, ha az 1049/2001/EK rendelet [12] 4. cikkében meghatározott kivételek valamelyikén alapul. Az ezen elv alóli kivételeket szigorúan kell értelmezni [13] .

43. Ezenkívül az ombudsman rámutat arra, hogy nem kérte a Bizottságot, hogy „túlírja” a dokumentumok hozzáférhetővé tételére vonatkozó harmadik fél kifogását. Amint azt a fenti 34. pontban már kifejtettem, rámutatott, hogy a közösségi ítélkezési gyakorlat szerint az ilyen kifogások nem kötelezőek a Bizottság számára. A Bizottságnak továbbra is el kell végeznie saját értékelését, és jogilag meggyőző érveket kell előterjesztenie arra vonatkozóan, hogy miért nem lehetséges a teljes körű nyilvánosságra hozatal. A Bizottság az érintett harmadik féllel folytatott konzultációt követően sem követte ezt az eljárást. Ez hivatali visszasság, és az ombudsman az alábbiakban kritikai észrevételt tesz.

44. Végezetül az ombudsman nem tartja szükségesnek, hogy részletesebben kifejtsa a Bizottság késedelmes válaszát ajánlástervezetére, amely a Parlamenthez benyújtott különjelentés tárgyát képezte. Elismeri, hogy a Bizottság sajnálatát fejezi ki, és bízik abban, hogy minden tőle telhetőt megtesz annak érdekében, hogy a jövőben elkerülje a hasonló



helyzeteket.

B. Következtetések

A panasz kivizsgálása alapján az ombudsman a következő kritikai megjegyzéssel zárja be azt:

Mivel a Bizottság nem indokolta megfelelően, hogy miért tagadta meg teljes egészében a Porsche AG által Verheugen volt alelnöknek küldött három levélhez való hozzáférést, hivatali visszasságot követett el.

A panaszost és a Bizottságot tájékoztatni fogják erről a döntésről.

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

Kelt Strasbourgban, 2010. július 7-én.

[1] HL 2001. L 145., 43. o. Az 1049/2001 rendelet 7. cikkének második bekezdése a következőképpen rendelkezik: „Teljes vagy részleges elutasítás esetén a kérelmező az intézmény válaszána kézhezvételétől számított 15 munkanapon belül megerősítő kérelmet nyújthat be, amelyben felkéri az intézményt álláspontjának felülvizsgálatára. ”

[2] Az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (1) bekezdése a következőképpen szól: „Az intézmények megtagadják a dokumentumhoz való hozzáférést, ha a közzététel veszélyeztetné a következők védelmét:

a) közérdek a következők tekintetében:

közbiztonság,

védelmi és katonai ügyek,

nemzetközi kapcsolatok,

– a Közösség vagy valamely tagállam pénzügyi, monetáris vagy gazdaságpolitikája;

b) a magánélet és az egyén sérthetatlensége, különösen a személyes adatok védelmére vonatkozó közösségi jogszabályokkal összhangban.

[3] Az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (2) bekezdése a következőképpen szól: „Az intézmények megtagadják a dokumentumhoz való hozzáférést, ha a közzététel veszélyeztetné a következők



védelmét:

természetes vagy jogi személy kereskedelmi érdekei, beleértve a szellemi tulajdont is,

– bírósági eljárások és jogi tanácsadás,

az ellenőrzések, vizsgálatok és könyvvizsgálatok célja, kivéve, ha a közzétételhez nyomós közérdek fűződik.”

[4] Az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (4) bekezdése a következőképpen szól: „*A harmadik féltől származó dokumentumok tekintetében az intézmény konzultál a harmadik féllel annak megállapítása céljából, hogy alkalmazható-e az (1) vagy (2) bekezdés szerinti kivétel, kivéve, ha egyértelmű, hogy a dokumentum nyilvánosságra hozható vagy nem tehető közzé.*”

[5] Lásd az 5. lábjegyzetet.

[6] Az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (6) bekezdése a következőképpen szól: „*Ha valamelyik kivétel a kért dokumentumnak csak egy részére vonatkozik, a dokumentum fennmaradó részeit szabadon kell bocsátani.*”

[7] Az EUSZ 13. cikk (2) bekezdésének szövege a következő: „*Minden intézmény a Szerződésekben ráruházott hatáskörök korlátain belül és az azokban meghatározott eljárásoknak, feltételeknek és célkitűzéseknek megfelelően jár el. Az intézmények kölcsönös lojális együttműködést folytatnak.*”

[8] A jelentés elérhető az ombudsman honlapján a következő címen:

<http://www.ombudsman.europa.eu/cases/specialreport.faces/en/4639/html.bookmark> [Link]

[9] A T-380/04. sz., *Terezakis kontra Bizottság* ügyben 2008. január 30-án hozott ítélet 88. pontja (EBHT 2008., II-11. o.) szerint.

[10] Lásd a T-380/04. sz., *Terezakis kontra Bizottság* ügyben hozott ítélet 93. pontját (EBHT 2008., II-11. o.).

[11] Idem, 60. pont.

EBHT 2007 ., I-11389. o., 57. pont és a C-266/05. P. sz., *Sison kontra Tanács* ügyben hozott ítélet (EBHT 2007., I-1233. o.) 62. pontja.

[13] A C-64/05. sz., *Svédország kontra Bizottság* ügyben hozott ítélet (EBHT 2007., I-11389. o.) 66. pontja; a C-266/05. P. sz., *Sison kontra Tanács* ügyben hozott ítélet (EBHT 2007., I-1233. o.) 63. pontja.